

Bana Her Gün Anneler Günü

— saklı bahçe · 12 Mayıs 2019

- Anne ben alzaymır olacam..-Hadi hayırlı olsun, geleceği parlak diyorlar, hep profesörler falan en son onu olduğuna göre gözde bir meslek..
- Testini yaptım, bak böyle gözlerini kapatıp tek ayak üstünde..
- Tamam üstüme düşüp durma,elimde bıçak var çekil kenara, testini de yapmış aferin benim kızıma..
- Ya bi ciddiye alsana..
- Çok ciddiye aldım, bak nasıl gözlerim yaşardı!..
- Soğandandır o, bana ağlamıyorsun sen..
- Yok yok sana ağlıyorum, anneler gününde kızının ben alzaymır olacam deyip üstüne üstüne atlaması her annenin hayalidir..
- Hımm..sen bana bozusun anlaşıldı..Dün akşam -aman herhangi bir gün işte- diyordun, bugün duygusala bağlıyorsun..Ama tabi ben senin böyle yapacağını bildiğim için sana şiir yazdım, başucuna koydum..
- Sen bir yalan uydurdun..
- Ne demek şimdi bu, beğenmedin mi?
- Okuma yazma öğrendiğinden beri senelerdir aynı şiiri yazıyorsun..
- Hani çok hoşuna gidiyordu,duvara asıyordun, çok duygulanıyordun!
- Çok küçüktün o zamanlar..Yazman,çizmen, boyaman yeni yeni el becerileriydi senin için, ben de seni teşvik ediyordum haliyle. Ama kızım artık kendini bir geliştir, bir değiştir. Zaten şiirinde çalıntı. Şuna bak; Anneciğim seni ben
Menekşeden laleden
Sarı renkli taksiden
Her şeyden çok severim.
- Aynı değil işte, belki o şiirden ilham almışımdır, ama kesinlikle aynı değil..
- Keşke aynı olsaydı, sarı renkli taksidense sarı renkli bebekten daha çok sevmek daha anlamlı olurdu benim için..
- Ama sarı aklıma başka bir şey gelmedi..
- Tabi illa ki sarı olmak zorunda, çalıntılığın bütünlüğünü bozmamak lazım..
- Peki şarkı söylesem..
- Olur tabi, hadi söyle..
- Küçücükkeeen baş ucumdaaa..
- Yürü git başımdan! Anneler günü katliamı çıkartma başıma..Çabuk bana bir saat içinde kendine ait çok orjinal bir şeyler yaz da öyle gel..
- Ya biliyorsun işte yazma özürlüyüm ben, nolur " sen bana en güzel hediyesin zaten ne gerek vardı" gibi laflar etsen..
- Yemezler artık, o da eskidi..

-Neden babam seni şarkı sözüyle kandırmış ama..

-Tamam şarkı sözü repertuarım zayıf olabilir, ama bu senin söylediklerini biz de annemize söylüyorduk, bir nevi marş gibi oldu..bu arada yarım saatin kaldı..

-Yazdım..

-Ver bakayım;

Sana dünyanın en güzel şiirini yazmak isterdim oysa

Ama yazamıyorum diye kalbimi dağlama

Alzaymırım diye mi kafam karıştı yoksa

Ağlama anne benim için ağlama.

Son cümleyi gözüm bir yerden ısıyor ama emin olamadım..Neyse en azından kafiyeyi tutturmuşsun, bu da bir gelişme..

-Ama hiç duygulanmadın..

-Yani..

-Senin bana yazdığın çifte vurgun şiirini ben ana ekran yapmıştım..

-Doğal olarak..

-Alzaymır olduğumu söylediğim yeri bir daha okusan..

-Şansını zorlama..

-Hani sen, benim anneler günüm sizi doğurduğum gün diyordun, hani bugünün senin için bir önemi yoktu..

-Öyle zaten, kardeşinle senin doğum günün olunca en azından iki kere anneler günü kutlamış oluyorum..

-Emin misin?

-Yok değilim, bugün de olsun. Hatta bir tek mayısın değil her ayın ikinci pazarı anneler günüm olsun, artı doğduğunuz günler..

-Yaşasın!

-Dur daha bitmedi, artı ilk anne dediğiniz gün, ilk emeklediğiniz, bak hepsinin tarihini yazmışım, mesela 15 ekim senin ilk adım attığın gün..

-Anne..

-Bugünün de tarihini atıyorum, bana ilk defa kendi şiirini yazdığın gün..Yaşasın kadın olmak..Yaşasın bazı şeyler, iyi ki doğdu birileri, ne mutlu bir şeylere, her bir şeyler günüm kutlu olsun!!

A.S.